

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Β' ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και συναφείς διατάξεις»

I. Γενικές παρατηρήσεις

Με το φερόμενο προς συζήτηση Νσχ μεταρρυθμίζεται το κοινωνικοασφαλιστικό καθεστώς των πολιτικών και στρατιωτικών δημόσιων υπαλλήλων, κατ' εναρμόνιση προς το «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα» (ΝΑΣ) που αφορά τους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα.

Ειδικότερα, στο πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 1-5 Νσχ) επαναλαμβάνονται οι ορισμοί της βασικής, προνοιακού χαρακτήρα, και της αναλογικής, ανταποδοτικού χαρακτήρα, σύνταξης και εισάγεται νέος, ανάλογος προς τον καθιερούμενο από το ΝΑΣ, τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης των ασφαλισμένων του Δημοσίου.

Με τις διατάξεις του δεύτερου κεφαλαίου (άρθρα 6-11 Νσχ) αποκαθίσταται η ισότητα ανδρών και γυναικών υπαλλήλων του Δημοσίου, ως προς τον συντάξιμο χρόνο και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, σε συμμόρφωση προς την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) της 26.3.2009 στην υπόθεση C-559/2007. Κατά την εν λόγω απόφαση, οι διατάξεις των περιπτώσεων α' των παραγράφων 1 των άρθρων 1 (πολιτικοί υπάλληλοι) και 26 (στρατιωτικοί), καθώς και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 56 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2000), που προβλέπουν διαφορετική μεταχείριση ανδρών και γυναικών ως προς την ελάχιστη προαπαιτούμενη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος υπηρεσία και την ηλικία συνταξιοδότησης, συνιστούν παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν για τα κράτη μέλη της ΕΕ από το άρθρο 141 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (νυν άρθρο 157 ΣυνθΛΕΕ, με το οποίο κατοχυρώνεται η αρχή της ισότητας των αμοιβών ανδρών και γυναικών για όμοια εργασία ή για εργασία της αυτής αξίας).

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του ανωτέρω κεφαλαίου εισάγεται σταδιακή

αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης έως το 65ο έτος και θεμελίωση πλήρους συνταξιοδοτικού δικαιώματος μετά από σαράντα έτη υπηρεσίας, ρυθμίζονται οι όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου και μελών της οικογενείας του ασφαλισμένου υπαλλήλου, καθώς και η απασχόληση των συνταξιούχων, και θεσπίζεται, από 1.8.2010, μηνιαία «Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» του Δημοσίου.

Τέλος, με τις διατάξεις του τρίτου κεφαλαίου (άρθρα 12-20 Νοσχ), μεταξύ άλλων, νομιμοποιείται η εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή, που καταβλήθηκε με τη σύνταξη του μήνα Μαΐου 2009 στους συνταξιούχους και δικαιούχους χορηγίας του Δημοσίου, ρυθμίζονται θέματα του συνταξιοδοτικού καθεστώτος του αγρονομικού προσωπικού της Ελληνικής Αγροφυλακής, καθώς και ζητήματα μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Επισημαίνεται ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, το Νοσχ συνοδεύεται από γνωμοδότηση της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΕΛΣ) της 29.6.2010 και της 30.6.2010, στην οποία διατυπώνονται παρατηρήσεις επί των διατάξεων του Νοσχ. Κατ' άρθρο 15 παρ. 9 του «Οργανισμού» του ΕΛΣ (πδ 774/1980), η γνωμοδότησή του είναι αναγκαία επί συνταξιοδοτικών Νοσχ, εφόσον η σύνταξη βαρύνει το Δημόσιο Ταμείο ή τον προϋπολογισμό ΝΠΔΔ. Σχετικώς προς την έννοια της διάταξης του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, το Ελεγκτικό Συνέδριο (ΕΛΣ Ολ 69/1989, ΕΕΕΔ 1989, σελ. 612) έχει αποφανθεί ότι «όπως προκύπτει από την γενικότητα και την φραστική ευρύτητα του κειμένου της συνταγματικής διάταξεως, αυτή δεν αναφέρεται μόνο στις περιπτώσεις απονομής συντάξεως σε πρόσωπα που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Δημόσιο και τα ΝΠΔΔ με την ιδιότητα του τακτικού υπαλλήλου, αλλά καλύπτει και κάθε άλλη περίπτωση συνταξιοδότησεως από τους αυτούς φορείς», εφόσον διέπονται από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαίτερων νομοθετημάτων τα οποία παραπέμπουν στις διατάξεις περί δημόσιων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές. Κατά πάγια δε νομολογία του ΕΛΣ (βλ., ενδεικτικώς, ΕΛΣ Ολ 983/1998), «η θεσπιζόμενη γνωμοδοτική αρμοδιότητα αυτού κατά την διαδικασία ψηφίσεως συνταξιοδοτικών νόμων είναι εξαιρετικής φύσεως και ιδιαίτερης σημασίας, γιατί προνοεί για την διαφώτιση της Βουλής κατά την ψήφιση των ειδικών αυτών νόμων και την προφύλαξή της από την θέσπιση διατάξεων που αντιβαίνουν σε βασικούς κανόνες της κείμενης συνταξιοδοτικής νομοθεσίας ή που δημιουργούν προνόμια για ορισμένη κατηγορία συνταξιούχων».

II. Παρατηρήσεις επί των επιμέρους διατάξεων του Νοσχ

1. Επί των άρθρων 1 παρ. 2, 2 παρ. 1.α. και 4, 15

Κατά την πρώτη από τις προς ψήφιση διατάξεις ορίζεται η αναλογική σύ-

νταξη ως «Το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στις ασφαλιστικές εισφορές που καταβάλλουν», μεταξύ άλλων, «οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής».

Με τη δεύτερη από τις προτεινόμενες διατάξεις προστίθενται στις κατηγορίες των προσλαμβανόμενων στο Δημόσιο, από 1.1.2011 και μετά, υπαλλήλων και λειτουργών, οι οποίοι «υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ», κατ' άρθρο 27 παρ. 2 του υπό ψήφιση Νοσχ περί ΝΑΣ, οι «ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου», αλλά και οι «τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής».

Κατά την τρίτη από τις προτεινόμενες διατάξεις, «μπορούν να επιλέξουν προαιρετικά την υπαγωγή τους στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ» και οι «τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής» «που υπηρετούν ή θα προσληφθούν μέχρι 31.12.2010».

Τέλος, κατά την τέταρτη από τις προς ψήφιση διατάξεις, «Για τον υπολογισμό της σύνταξης και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των υπαλλήλων της Βουλής εφαρμόζονται από 1.1.2011 οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά, για τους τακτικούς υπαλλήλους των Υπουργείων».

Επισημαίνεται ότι, κατ' άρθρο 65 παρ. 1 του Συντάγματος, η Βουλή «ορίζει τον τρόπο της ελεύθερης και δημοκρατικής λειτουργίας της με Κανονισμό, που ψηφίζεται από την Ολομέλεια κατά το άρθρο 76 και δημοσιεύεται με παραγγελία του Προέδρου της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως», ο δε Κανονισμός αυτός «καθορίζει την οργάνωση των υπηρεσιών της Βουλής υπό την εποπτεία του Προέδρου, καθώς και όλα όσα αφορούν στο προσωπικό της» (άρθρο 65 παρ. 6 εδ. α' Συντάγματος).

Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγονται τα στοιχεία που προσδίδουν ιδιαιτερότητα στον Κανονισμό της Βουλής (ΚτΒ): αφενός το αντικείμενό του, που είναι ο προσδιορισμός της ελεύθερης και δημοκρατικής λειτουργίας της εθνικής αντιπροσωπείας, η οργάνωση των υπηρεσιών της υπό την εποπτεία του Προέδρου της, καθώς και όλα όσα αφορούν στο προσωπικό της, αφετέρου ο τρόπος με τον οποίο εντάσσεται στην έννομη τάξη, εφόσον δεν συμπράττει στην έκδοση και δημοσίευσή του ο ΠτΔ (βλ. Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, 2005, τέταρτη έκδοση επαυξημένη, σελ. 270. Για τη νομική φύση του ΚτΒ, βλ. επίσης, μεταξύ άλλων, Π. Παραρά, Σύνταγμα 1975 – Corpus, II, άρθρο 65, 1985, σελ. 198, Β. Βολουδάκη, Ο ΚτΒ του 1987, 1987, Α. Ραΐκο, Συνταγματικό Δίκαιο, τ. Α', Εισαγωγή-Οργανωτικό Μέρος, τευχ. Α', 1989, Αντ. Παντελή, Εγχειρίδιο Συνταγματικού Δικαίου, 2007, σελ. 335, Φ. Σπυρόπουλο, Εισαγωγή στο Συνταγματικό Δίκαιο, 2006, σελ. 105, Ευ. Βενιζέλο, Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου, 2008, σελ. 183). Σημειωτέ-

ον ότι ο ΚτΒ αποτελείται από δύο μέρη. Το μέρος Α΄, υπό τον τίτλο «Μέρος Κοινοβουλευτικό», ρυθμίζει την οργάνωση και λειτουργία της Βουλής ως άμεσου οργάνου του Κράτους, ενώ το μέρος Β΄, υπό τον τίτλο «Κώδικας Οργάνωσης των υπηρεσιών της Βουλής, καταστάσεως του προσωπικού της και άλλες διατάξεις», ρυθμίζει την οργάνωση των υπηρεσιών και την υπηρεσιακή κατάσταση των υπαλλήλων της. Η διαίρεση αυτή του ΚτΒ στηρίζεται στις προαναφερθείσες διατάξεις των παρ. 1 και 6 του άρθρου 65 του Συντάγματος (βλ. Α. Ράικο, όπ. π., σελ. 165), τα δύο δε μέρη του περιλαμβάνονται σε δύο χωριστά κείμενα.

Έχει, εξ άλλου, κριθεί από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου ότι «Η Βουλή, κατ' ενάσκηση του δικαιώματος αυτονομίας της, έχει το δικαίωμα να ρυθμίζει όλα τα ζητήματα που αφορούν το προσωπικό της, μεταξύ των οποίων είναι αναμφισβητήτως και το ζήτημα της συνταξιοδότησης αυτού, το οποίο από του έτους 1927 και εφεξής ρυθμιζόταν από τον Κανονισμό της Βουλής» (ΕΛΣ Ολ 195/2000, ΤοΣ 2000, σελ. 384).

Περαιτέρω, κατά την παρ. 6 του άρθρου 103 του Συντάγματος, μόνον οι πέντε πρώτες παράγραφοι του εν λόγω άρθρου, οι οποίες αφορούν τη μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, «έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους της Βουλής, οι οποίοι κατά τα λοιπά διέπονται εξ ολοκλήρου από τον Κανονισμό της».

Από τα προηγθέντα προκύπτει ότι επί μέρους ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της Βουλής των Ελλήνων, συμπεριλαμβανομένης και της συνταξιοδότησής τους, ρυθμίζονται κατ' αποκλειστικότητα από τον Κανονισμό της και, συνεπώς, δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής οι ως άνω προτεινόμενες προς ψήφιση διατάξεις.

2. Επί του άρθρου 4 παρ. 2 εδ. γ΄ και δ΄

Με τις προς ψήφιση διατάξεις ορίζεται ότι, «Για το ποσοστό της αύξησης (των συντάξιμων αποδοχών) διατυπώνουν αιτιολογημένη γνώμη εκτός από την Ο.Κ.Ε. και η Ελληνική Στατιστική Αρχή και η Εθνική Αναλογιστική Αρχή. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2232/1994 (ΦΕΚ 140 Α΄) εφαρμόζεται και για την έκφραση γνώμης της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής».

Δεδομένου ότι κατά την ως άνω διάταξη του ν. 2232/1994 «η έκφραση γνώμης της Ο.Κ.Ε. είναι υποχρεωτική πριν από την ψήφιση αντίστοιχων τυπικών νόμων», νομοτεχνικώς απλούστερη και αρτιότερη θα ήταν, αντί της κατά τα ανωτέρω παραπομπής, η προσθήκη, μεταξύ των λέξεων «διατυπώνουν» και «αιτιολογημένη», του επιρρήματος «υποχρεωτικώς».

3. Επί του άρθρου 6 παρ. 1

Με την περίπτωση α. του προς ψήφιση άρθρου «Το δεύτερο εδάφιο της

περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α΄), καταργείται από 1.1.2011 και οι διατάξεις του τρίτου εδαφίου της ίδιας περίπτωσης αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής: «Κατ' εξαίρεση για τους υπαλλήλους που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά (...)». Οι εν λόγω διατάξεις του πδ 169/2007 αφορούν πολιτικούς δημόσιους υπαλλήλους.

Περαιτέρω, με την περίπτωση β. του προς ψήφιση άρθρου καταργείται, επίσης, από 1.1.2011, «Το δεύτερο εδάφιο της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α΄)» και αντικαθίστανται, επίσης, «οι διατάξεις του τρίτου εδαφίου της ίδιας περίπτωσης», από 1.1.2011, ως εξής: «Κατ' εξαίρεση για τους στρατιωτικούς γενικά, που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά (...)». Στους στρατιωτικούς, όμως, αναφέρεται το άρθρο 26 του πδ 169/2007.

Συνεπώς, η δεύτερη κατάργηση, με την παρ. β. του προτεινόμενου άρθρου, αφορά «Το δεύτερο εδάφιο της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α΄)» και, αντιστοίχως, η δεύτερη αντικατάσταση, τις «διατάξεις του τρίτου εδαφίου της ίδιας περίπτωσης», δηλαδή, της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007, και όχι, για δεύτερη φορά, όπως εκ παραδρομής αναγράφεται, την περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του εν λόγω π.δ..

4. Επί του άρθρου 8 παρ. 1

Στην προτεινόμενη διάταξη περιλαμβάνεται η φράση, «προκειμένου να δικαιωθεί σύνταξη ο επιζών σύζυγος (...)». Δόκιμος θα ήταν ο ρηματικός τύπος «δικαιούται», αντί του τύπου «δικαιωθεί».

5. Επί του άρθρου 9

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του προς ψήφιση άρθρου αντικαθίστανται ή καταργούνται διατάξεις προεδρικών διαταγμάτων, των οποίων προτείνεται η αντικατάσταση ή κατάργηση με το άρθρο 14 παρ. 1 του Νσχ περί ΝΑΣ.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίστανται διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 5 και της παρ. 6 του άρθρου 31 του πδ 169/2007, των οποίων έχει ήδη προταθεί η αντικατάσταση με το άρθρο 14 παρ. 2 του Νσχ περί ΝΑΣ, με περιεχόμενο κατά τι διαφορετικό. Ερωτάται, συνεπώς, αν οι προτεινόμενες αντικαταστάσεις αφορούν τις ήδη προταθείσες με το Νσχ περί ΝΑΣ.

6. Επί του άρθρου 10

Το προτεινόμενο προς ψήφιση άρθρο αφορά την απασχόληση των συνταξιούχων, της οποίας έχει ήδη προταθεί η μεταρρύθμιση με το άρθρο 16 του

Νοσχ περί ΝΑΣ και, μάλιστα, με όμοια προς την προτεινόμενη από το παρόν Νοσχ διατύπωση.

Σχετικώς σημειώνεται (βλ. και Γενικές παρατηρήσεις Έκθεσης της Επιστημονικής Υπηρεσίας επί του Νοσχ για το ΝΑΣ, σελ. 4), ότι κατά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κριτήρια της αναλογικότητας συνταξιοδοτικής ρύθμισης, δηλαδή, της δίκαιης ισορροπίας μεταξύ της προσβολής αγαθού, όπως η σύνταξη, που προστατεύεται από την ΕΣΔΑ, και του δημόσιου συμφέροντος, είναι, ιδίως, ο τρόπος και η έκταση της στέρησης της σύνταξης, η ύπαρξη ή όχι άλλων μέσων διαβίωσης, η διατήρηση ή όχι του δικαιώματος στην υγειονομική περίθαλψη.

Έτσι, επί πλήρους και αυτοδίκαιης στέρησης της σύνταξης, το ΕΔΔΑ αποφαίνεται ότι διαταράσσεται η δίκαιη ισορροπία που πρέπει να υφίσταται μεταξύ της προσβολής αγαθού το οποίο προστατεύεται από την ΕΣΔΑ και του δημόσιου συμφέροντος, και ως εκ τούτου συντρέχει παραβίαση του άρθρου 1 ΠΠΠ της ΕΣΔΑ (ΕΔΔΑ Υποθ. Αποστολάκης, Αποφ. 22.10.2009, ΕΔΚΑ 2009, σελ. 689, ΕΔΔΑ, Υποθ. Asmundsson, Αποφ. 12.10.2004, ΕΔΚΑ 2005, σελ. 97. Βλ. και Γνωμοδότηση ΕΛΣ, 29.6.2010, σελ. 57-58).

7. Επί του άρθρου 11

Με την προτεινόμενη διάταξη επεκτείνεται στους συνταξιούχους του Δημοσίου, επίσης από 1.8.2010, η επιβολή «Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων» (ΕΑΣ), η οποία παρακρατείται μηνιαίως κατά την καταβολή της σύνταξης, όταν αυτή υπερβαίνει το ποσό των 1.400 €.

Σχετικώς σημειώνεται ότι ανάλογη διάταξη του άρθρου 20 του ν. 2084/1992, με την οποία θεσπίσθηκε ειδική μηνιαία εισφορά υπέρ του Δημοσίου, κλιμακούμενου ποσοστού ανά ύψος σύνταξης, παρακρατούμενη κατά την καταβολή των συντάξεων των συνταξιούχων του Δημοσίου, κρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο (βλ., ενδεικτικώς, ΕΛΣ 1562/2005, ΕΔΔΔ 2005, σελ. 822) ως αντιβαίνουσα προς το άρθρο 1 παρ. 1 του ΠΠΠ της ΕΣΔΑ, με την αιτιολογία ότι για την επιβολή τέτοιων περιορισμών «είναι αναγκαίο να αναφέρεται ρητά στο κείμενο του νόμου ή την αιτιολογική έκθεση αυτού ο δικαιολογητικός λόγος θέσπισης των εισφορών αυτών, ο οποίος πρέπει να συνάπτεται με ορισμένη δημόσια ωφέλεια».

Υπό το φως της ανωτέρω νομολογίας του ΕΛΣ, δεν εξειδικεύεται στην αιτιολογική έκθεση που συνοδεύει το Νοσχ ο επιδιωκόμενος σκοπός δημόσιου συμφέροντος που καθιστά αναγκαία την επιβολή της εν λόγω εισφοράς (βλ., όμως, στοιχεία της αντίστοιχης έκθεσης επί του άρθρου 38 του Νοσχ περί ΝΑΣ, όπως και Γνωμοδότηση του ΕΛΣ, 29-6-2010, σελ. 64 επ.).

Περαιτέρω, εξαιρουμένων των διατάξεων των περιπτώσεων β. της παρ. 1, και β. της παρ. 2, καθώς και της παραγράφου 6, οι λοιπές διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου έχουν ήδη περιληφθεί, με όμοια διατύπωση, στο άρθρο 38 του Νοσχ περί ΝΑΣ.

8. Επί του άρθρου 12

Με το προς ψήφιση άρθρο νομιμοποιείται (Αιτιολογική έκθεση, σελ. 6) η «Εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή» που χορηγήθηκε στους συνταξιούχους του Δημοσίου το 2009. Το ποσό της εν λόγω παροχής προτείνεται να υπολογίζεται με βάση τη «μηνιαία ακαθάριστη βασική σύνταξη». Ενόψει της καθιέρωσης, από 1.1.2015, βασικής, κατ' αντιδιαστολή προς την αναλογική, κύρια και επικουρική, σύνταξη, σκόπιμο θα ήταν, προς αποφυγή παρανοήσεων, να αντικατασταθεί ο επιθετικός προσδιορισμός «βασική», με τον, δόκιμο υπό το φως των ανωτέρω, προσδιορισμό «κύρια».

9. Επί του άρθρου 16

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1, περ. α', προτελευταίο (τέταρτο) εδάφιο του πδ 169/2007, προβλέφθηκε δεκαπενταετής, μειωμένη σε σχέση με την κανονική εικοσιπενταετή, πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ως προϋπόθεση θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος από πολιτικούς υπαλλήλους, «οι οποίοι είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί ή τετραπληγικοί (...), πάσχουν από διάχυτο γιγαντιαίο αιματολεμφαγγείωμα, από υπερφωσφαταιμία ή από Βήτα ομόζυγο μεσογειακή ή δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και υποβάλλονται σε μετάγγιση ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση ή περιτοναϊκή κάθαρση ή έχουν υποστεί μεταμόσχευση μυελού των οστών ή συμπαγών οργάνων (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ, πάγκρεας και νεφρό), εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%».

Με την παράγραφο 1 του προς ψήφιση άρθρου προτείνεται επέκταση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του πδ 169/2007 που προαναφέρθηκαν, της δεκαπενταετούς πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας στους πάσχοντες από «αιμορροφιλία τύπου Α' ή Β' ή μυασθένεια-μυοπάθεια, εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%».

Από τη διατύπωση της παρ. 2 του προς ψήφιση άρθρου, σε συνδυασμό με τη διατύπωση της πρώτης παραγράφου, δημιουργείται η εντύπωση ότι προτείνεται περαιτέρω επέκταση της δεκαπενταετίας και στα «πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007, καθώς και [στα] πρόσωπα των διατάξεων των άρθρων 3 και 7 του ν. 2084/1992», δηλαδή στους στρατιωτικούς (άρθρο 26 παρ. 1 του π.δ. 169/2007) και τους δημόσιους υπαλλήλους, πολιτικούς και στρατιωτικούς, που έχουν διορισθεί μετά την 1.1.1993 (άρθρα 3 και 7, Μέρους Β' του ν. 2084/1992).

Εντούτοις, από το χωρίο της Αιτιολογικής Έκθεσης που αναφέρεται στην ως άνω παρ. 2 προκύπτει ότι πρόθεση του νομοθέτη δεν είναι να μειώσει την συντάξιμη υπηρεσία όλων των στρατιωτικών και εκείνων από τους πολιτι-

κούς υπαλλήλους που διορίστηκαν μετά την 1.1.1993, αλλά μόνον εκείνων «που πάσχουν από τις ίδιες αναπηρίες» με τους πολιτικούς υπαλλήλους του άρθρου 1 παρ. 1, περ. α΄, προτελευταίο (τέταρτο) εδάφιο του πδ 169/2007.

Υπό το φως των ανωτέρω, η προτεινόμενη ρύθμιση περιττεύει, ως προς τους πολιτικούς δημόσιους υπαλλήλους, εφόσον το άρθρο 1 του ως άνω προεδρικού διατάγματος δεν διακρίνει μεταξύ πολιτικών υπαλλήλων βάσει της ημερομηνίας διορισμού τους, ως προς δε τους στρατιωτικούς, θα αρκούσε συμπλήρωση του πίνακα παθήσεων που δικαιολογούν μείωση της συντάξιμης υπηρεσίας. Ο πίνακας αυτός προβλέπεται στο τελευταίο (τέταρτο) εδάφιο της περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 26 του πδ 169/2007 και υπολείπεται κατά τρεις παθήσεις και τέσσερις μεταμοσχεύσεις οργάνων του αντίστοιχου για τους πολιτικούς υπαλλήλους.

Αθήνα, 13.7.2010

Οι Εισηγητές

Δημήτρης Κανελλόπουλος

Προϊστάμενος του Τμήματος Διεθνών

και Αμυντικών Μελετών

Ανδρέας Κούνδουρος

Προϊστάμενος του Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών

Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Στέφανος Κουτσουμπίνας

Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής

του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αστέρης Πλιάκος

Αν. Καθηγητής του Οικονομικού

Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών